

ZBIÓR
ARTYKUŁÓW NAUKOWYCH

ECONOMY. PAŃSTWO I PRAWO.
BADANIA PODSTAWOWE I STOSOWANE: WYZWANIA I WYNIKI

ZAKOPANE (PL)

30.08.2016 - 31.08.2016

U.D.C. 330+339.138+658+657+336.71+339+082

B.B.C. 94

Z 40

Wydawca: Sp. z o.o. «Diamond trading tour»

Druk i oprawa: Sp. z o.o. «Diamond trading tour»

Adres wydawcy i redakcji: 00-728 Warszawa, ul. S. Kierbedzia, 4 lok.103

e-mail: info@conferenc.pl

Zbiór artykułów naukowych.

Z 40 Zbiór artykułów naukowych. Konferencji Międzynarodowej Naukowo-Praktycznej " Economy. Państwo i Prawo. Badania podstawowe i stosowane: wyzwania i wyniki" (30.08.2016 - 31.08.2016) - Warszawa: Wydawca: Sp. z o.o. «Diamond trading tour», 2016. - 40 str.

ISBN: 978-83-65608-06-2

Wszelkie prawa zastrzeżone. Powielanie i kopiowanie materiałów bez zgody autora jest zakazane. Wszelkie prawa do materiałów konferencji należą do ich autorów. Pisownia oryginalna jest zachowana. Wszelkie prawa do materiałów w formie elektronicznej opublikowanych w zbiorach należą Sp. z o.o. «Diamond trading tour». Obowiązkiem jest odniesienie do zbioru.

nakład: 50 egz.

"Diamond trading tour" © Warszawa 2016

ISBN: 978-83-65608-06-2

WSPÓŁORGANIZATORZY:

Virtual Training Centre "Pedagog of the 21st Century"

Global Management Journal

KOMITET ORGANIZACYJNY:

W. Okulicz-Kozaryn (Przewodniczący), dr. hab, MBA, profesor, Akademia im. Jana Długosza w Częstochowie, Polska;

A. Murza, (Zastępca Przewodniczącego), MBA, Ukraina;

E. Ageev, д.т.н., профессор, Юго-Западный государственный университет, Россия;

A. Горохов, к.т.н., доцент, Юго-Западный государственный университет, Россия;

A. Kasprzyk, dr, Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa im. prof. S.Tarnowskiego w Tarnobrzegu, Polska;

L. Nechaeva, PhD, Instytut PNPU im. K.D. Ushinskiego, Ukraina;

M. Ордынская, профессор, Южный федеральный университет, Россия;

S. Seregina, independent trainer and consultant, Netherlands;

M. Stych, dr, Akademia im. Jana Długosza w Częstochowie, Polska;

A. Tsimaeyu, PhD, associate Professor, Belarusian State Agricultural Academy, Belarus;

A. Malovychko, dr, EU Business University, Berlin, London, Paris, Poznań, EU.

KOMITET NAUKOWY:

W. Okulicz-Kozaryn (Przewodniczący), dr. hab, MBA, profesor, Akademia im. Jana Długosza w Częstochowie, Polska;

Jadwiga Glumińska-Pawlic, dr. hab, profesor, Uniwersytet Śląski, Polska;

В. Куц, д.т.н., профессор, Юго-Западный государственный университет, Россия;

J. Kaluža, dr. hab, profesor, Akademia im. Jana Długosza w Częstochowie, Polska;

Р. Латыпов, д.т.н., профессор, Московский государственный машиностроительный университет (МАМИ), Россия;

И. Лемешевский, д.э.н., профессор, Белорусский государственный университет, Беларусь;

J. Rotko, dr. hab, profesor, Instytut Nauk Prawnych PAN, Polska;

T. Szulc, dr. hab, profesor, Uniwersytet Łódzki, Polska;

Е. Чекунова, д.п.н., профессор, Южно-Российский институт-филиал Российской академии народного хозяйства и государственной службы при Президенте Российской Федерации, Россия.

SPIS /СОДЕРЖАНИЕ
SEKSCJA 11. ZARZĄDZANIA. MARKETING.
(МЕНЕДЖМЕНТ. МАРКЕТИНГ)

1. Прус Л.Р..... 6
АНАЛІЗ РОБОТИ ХМЕЛЬНИЦЬКОЇ МИТНИЦІ ДФС ПРИ
ЗДІЙСНЕННІ КОНТРОЛЮ ЗА ПРАВИЛЬНІСТЮ ВИЗНАЧЕН
НЯ МИТНОЇ ВАРТОСТІ ТОВАРІВ

SEKSCJA 14. NAUK POLITYCZNYCH. (ПОЛИТИЧЕСКИЕ НАУКИ)

2. Панасюк Н.В. 10
ДЕЯКІ РОЗДУМИ ПРО МЕНТАЛЬНІСТЬ УКРАЇНСЬКОГО
НАРОДУ

SEKSCJA 25. EKONOMIKA. (ЭКОНОМИЧЕСКИЕ НАУКИ)

3. Stupen N. 14
PROMOTION OF ENVIRONMENTALLY SUSTAINABLE
RECREATIONAL AREAS DEVELOPMENT

4. Vdovychenko A. 17
EVALUATION CRITERIA OF COMPETITIVENESS OF ORGANIC
AGRICULTURE

5. Аникеева Т.А., Акимова М.С. 20
НЕЭФФЕКТИВНО ИСПОЛЬЗУЕМЫЕ ЗЕМЛИ ПЕНЗЕНСКОЙ
ОБЛАСТИ

6. Королева Н. В., Левченко А. С. 24
ФИЛАНТРОПИЯ В США: АЛЬТРУИЗМ ИЛИ ЭКОНОМИЧЕ
СКИЙ РАСЧЕТ

SEKSCJA 26. PRAWOZNAWSTWO. (ЮРИДИЧЕСКИЕ НАУКИ)

7. Німко О.Б. 27
ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЕЛЕКТРОННОЇ КОМЕРЦІЇ
В УКРАЇНІ

8. Рахимова Ю. И. 32

СТАНОВЛЕНИЕ МЕЖДУНАРОДНОГО ПРАВА

9. Berdegulova L.A. 36

HUMAN RIGHTS IN THE QUASISTATE

Прус Л.Р.

кандидат економічних наук, доцент

Університет державної фіскальної служби України

АНАЛІЗ РОБОТИ ХМЕЛЬНИЦЬКОЇ МИТНИЦІ ДФС ПРИ ЗДІЙСНЕННІ КОНТРОЛЮ ЗА ПРАВИЛЬНІСТЮ ВИЗНАЧЕННЯ МИТНОЇ ВАРТОСТІ ТОВАРІВ

Ключові слова: митниця, митна вартість, визначення митної вартості

Хмельницька митниця ДФС (правонаступник Хмельницької митниці Міндоходів, яка в свою чергу, була правонаступником Хмельницької митниці Державної митної служби України) є територіальним органом центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику й підпорядковується Державній фіскальній службі України. Зоною діяльності митниці визначено територію Хмельницької області.

Митницею забезпечувався баланс між стабільним наповненням бюджету та стимулюванням підприємницької ініціативи. З одного боку – лібералізація митної системи, створення максимально комфортних умов для бізнесу і громадян при сплаті митних платежів, з іншого боку – стабільне наповнення бюджету, щоб держава могла повноцінно виконувати свої функції.

Робота посадових осіб Хмельницької митниці ДФС при здійсненні контролю за правильністю визначення митної вартості товарів, які переміщуються через митний кордон України регламентується наказом ДФС України від 11.09.2015 №689 «Про затвердження Методичних рекомендацій щодо роботи посадових осіб органів доходів і зборів з аналізу, виявлення та оцінки ризиків при здійсненні контролю за правильністю визначення митної вартості товарів, які переміщуються через митний кордон України». Результати здійснення контролю за правильністю визначення митної вартості товарів як до, так і після їх випуску відображаються у рішенні про коригування митної вартості товарів відповідно до наказу Мінфіну України від 24.05.2016 №598 «Про затвердження форми рішення про коригування митної вартості товарів, Правил заповнення рішення про коригування митної вартості товарів та Переліку додаткових складових до ціни договору». Основні показники з питань митної вартості Хмельницької митниці ДФС наведено у табл.1.

Таблиця 1 –

Характеристика роботи Хмельницької митниці ДФС у напрямі контролю за правильністю визначення митної вартості товарів*

Роки	Кількість коригувань митної вартості / за результатами спрацювання профілю ризику, рішень	Нараховано митних платежів, тис. грн.	Індикативний показник за напрямом митної вартості, тис. грн.	Сума додаткових надходжень від коригування митної вартості, млн. грн.	Кількість митних імпорتنних декларацій, митна вартість яких підлягала коригуванню	Частка митних імпорتنних декларацій, за якими здійснено коригування митної вартості в загальній кількості митних декларацій, %	Питома вага додаткових надходжень за напрямом правильності визначення митної вартості в митних платежах, %
2014	161/134	38836,59 (104% індикативу)	37509,9	38,8	4949	12,6	3,3
2015	84/66	42897,06	скасовано	42,9	2659	8,2	2,1
Січень-травень 2016	30/28	11224,43 (проти 18112,97 за відповідний період 2015 року)	скасовано	11,2 (проти 18,1 за відповідний період 2015 року)	790 (проти 919 за відповідний період 2015 року)	14,9	1,3

*Джерело: розраховано за оперативними даними Хмельницької митниці ДФС; Звітом про виконання Плану роботи Хмельницької митниці ДФС (Міндоходів) на 2014 рік; Звітом про виконання Плану роботи Хмельницької митниці ДФС на 2015 рік

Отже, аналіз даних засвідчує, що Хмельницькою митницею ДФС здійснюється активний діалог з суб'єктами ЗЕД з питань митної вартості, що, в свою чергу, призводить до зниження кількості коригувань митної вартості товарів та зменшення питомої ваги додаткових надходжень за напрямом правильності визначення митної вартості товарів в митних платежах. Так, для розуміння проблем бізнесу та спільного напрацювання шляхів їх вирішення у рамках чинного законодавства, в Хмельницькій митниці ДФС періодично проводяться круглі столи, робочі наради тощо. Варто відзначити, що здійснення коригувань митної вартості товарів суттєво пов'язане із спрацюванням відповідного профілю ризику. Загалом, коригування митної вартості товарів у 2014-2016 рр. здійснювалось митницею лише у 8-15% від загальної кількості оформлених митних декларацій. Хмельницька митниця ДФС постійно проводить роботу щодо виявлення та залучення усіх наявних резервів

Таблиця 2.

Застосування методів визначення митної вартості

МЕТОД	Січень - грудень 2014				Січень - грудень 2015				Січень-травень 2016			
	Вага, т	%	М/в, тис.грн	%	Вага, т	%	М/в, тис.грн.	%	Вага, т	%	М/в, тис.грн.	%
1	169730	59%	4410924	84%	165595	78%	7081933	91%	116382	95%	2958308	93%
2	14896	5%	258470	5%	5324	3%	174438	2%	330	0.3%	17239	0.5%
3	3638	1%	67446	1%	1840	1%	64910	1%	629	0.5%	22630	0.7%
6	97015	34%	529501	10%	39741	19%	499180	6%	5440	4%	192729	6%
Разом	285279	100%	5266341	100%	212500	100%	7820463	100%	122781	100%	3190906	100%

для виконання індикативних показників доходів загального фонду державного бюджету, зокрема, шляхом проведення додаткових заходів щодо контролю за правильністю визначення митної вартості товарів.

За даними табл. 2 можна зробити висновок про позитивну динаміку застосування першого (основного) методу визначення митної вартості товару декларантами та значне зменшення питомої ваги використання резервного методу.

Прозорий підхід у питаннях контролю за правильністю визначення митної вартості Хмельницької митниці ДФС засвідчує й те, що визначення її величини для товарів, що завозяться за прямими контрактами у митниці за основним методом (за ціною договору) здійснювалося для 84-93% товарів (за митною вартістю товарів). При цьому, як засвідчують дані табл. 3, питома вага товарів, що завозяться за прямими контрактами від виробника, оформлених із застосуванням основного методу визначення митної вартості, у порівнянні з аналогічним періодом минулого року незначно зменшилась – на 5% за вагою (з 56% у 2014 році до 51% у 2015 році) та 3% за вартістю (з 46% у 2014 році до 43% у 2015 році).

Хмельницькою митницею ДФС постійно ведеться робота з аналізу правильності та повноти заповнення графі 31 митних декларацій, зокрема, в частині зазначення всіх ознак і характеристик, визначальних для рівня їх митної вартості. Відповідно до Звіту про виконання плану роботи Хмельницької митниці ДФС за 1 півріччя 2016 року за результатами здійснення аналізу, виявлення та оцінки ризиків щодо заявлення декларантом або уповноваженою

Таблиця 3.

Митні оформлення за прямими контрактами

МЕТОД	Січень - грудень 2014				Січень - грудень 2015				Січень-травень 2016			
	Вага нето, т	%	М/в, тис.грн	%	Вага нето, т	%	М/в, тис.грн.	%	Вага нето, т	%	М/в, тис.грн.	%
1	114874	87%	2094714	87%	92305	85%	3044940	92%	34679	92%	1739719	96%
2	5484	4%	113219	5%	2347	2%	76096	2%	183	0.5%	12111	1%
3	2884	2%	63320	3%	1545	1%	50993	2%	460	1.2%	18294	1%
6	8644	7%	129311	5%	11962	11%	153811	5%	2186	6%	34686	2%
Разом	131888	100%	2400563	100%	108159	100%	3325841	100%	37507	100%	1804810	100%

ним особою неповних та/або недостовірних відомостей про митну вартість товарів, у тому числі невірного визначення митної вартості товарів, шляхом зіставлення рівня заявленої митної вартості товарів, з рівнем митної вартості ідентичних або подібних (аналогічних) товарів митне оформлення яких вже завершено, виявлено додаткові надходження в сумі 2393,57 тис. грн.

Аналіз митних імпортерських декларацій, оформлених Хмельницькою митницею ДФС за 1 півріччя 2016 року, показує, що основними партнерами є країни ЄС, а номенклатура продукції свідчить про те, що вона використовується для розвитку вітчизняного виробництва та ринку. У топ-п'ятірку найбільших імпортерів увійшли Польща, Швейцарія, Німеччина, Нідерланди, та Великобританія. Зазначимо, що найчастіше помилки при визначенні митної вартості товарів спостерігались стосовно наступних товарних груп: паливно-енергетичні, продовольчі та промислові товари, текстильні вироби та транспортні засоби.

Панасюк Н.В.

викладач кафедри гуманітарних
і соціальних наук
Житомирського державного
технологічного університету

ДЕЈАКІ РОЗДУМИ ПРО МЕНТАЛЬНІСТЬ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

За 25 років незалежності України її народ все частіше починає задавати собі питання: що ми робимо не так? Чому ми й досі, незважаючи на складні 90-ті роки, Майдани 2004 та 2014 років, війну на сході країни, яка триває й нині, маємо низьку політичну свідомість? Протягом останніх років українці постійно намагаються витиснутися з під впливу радянської свідомості «раба». Ми з усіх сил намагаємось виокремити свою індивідуальність та сформувати власну націю. Велику роль у формуванні останньої відіграє ментальність.

Ментальність як і багато інших ознак, притаманних народу, важко вичленити, виміряти чи обґрунтувати. «Ментальність така ж невловима, як і об'єктивна. Вона існує і визначає. Її не може не бути. Це та сама даність, потреба в якій не усвідомлюється, оскільки реалізовується щосекунди. Ментальність – одночасно і повітря психічного буття, і спосіб існування в цій атмосфері» [5, с. 11]. Отже, ментальність – це внутрішній характер людини, її зміст і сутність, які проходять своє становлення через певні історичні сторінки.

Більшість сучасних українців за винятком останніх років мають рабську ментальність, хоча й проживають у незалежній державі. Це, на мою думку, пов'язано з тими історичними подіями, які пережив народ. Назву Україна ми знаходимо в Монгольських хроніках, яка датується ще 1187 та 1189 роками (XII ст.). Починаючи з IVX століття територія українських земель знаходилася у складі таких великих держав: Литва, Річ Посполита, Московія, Росія, Австро-Угорщина, Радянський Союз. Тому, ми маємо усі підстави говорити про історичність української ментальності, тобто її мінливість, непостійність і рухливість. Вона звужувалася, то розширювалася в географічному, демографічному, політичному, соціальному, духовному та інших вимірах. І кожного разу це спричиняло певні її видозміни.

Протягом багатьох століть, для того щоб вижити, народ терпляче «прогинав спину» і підлаштовувався під інших, чекаючи слушного моменту для по-

встання. Але ті короткі, хоч і яскраві моменти (козацтво, гайдамаки, УНР), які намагалися змінити хід історичних подій, тільки підкреслювали рабську психологію українських людей. Проте, я маю на увазі не історичне рабство у прямому його розумінні (Рабство — насильницьке підпорядкування однієї людини іншою або однієї групи людей іншою групою людей), а рабство у психологічному значенні: терпимість і покірність українського народу.

Ментальність відбиває сутність колективної свідомості. Ідея на рівні ментальності – це не індивідуальний результат конкретного світобачення, а радше емоційне підґрунтя, на якому виникають суспільні ідеї, уявлення і символи. Основна цінність ментальності як духовно-світоглядної субстанції якраз і полягає у тому, що вона є відображенням історичного процесу у суспільній свідомості – нехай і не завжди адекватним, здебільшого трансформованим пізнішими ідеологічними нашаруваннями, подекуди навіть спотвореним.

З погляду політології, на думку Горбатенка В. П., ментальність означає певний рівень індивідуальної і суспільної свідомості, а також пов'язаний з нею спектр життєвих позицій, культури і моделей поведінки, які претендують на незалежність від офіційно визначених ідеологічних установок і політичних орієнтацій; спільний для членів суспільно-політичної групи чи організації своєрідний політико-психологічний тезаурус, який дозволяє однозначно сприймати існуючу соціально-політичну реальність, оцінювати її й діяти у ній згідно з певними ustalеними у суспільстві нормами і зразками поведінки, адекватно сприймаючи й розуміючи при цьому один одного [1, с. 161].

Для українців ще одним значним моментом у становленні ментальності стали яскраво виражені автохтонність і спосіб життя у відповідності з місцевим ландшафтом. Більшість українських дослідників, які займалися вивченням українського характеру і темпераменту, відштовхувалися від визначального впливу геополітичного та географічного розташування України, особливостей клімату та побутового життя (господарства). Думку про вагомий вплив географічного середовища на формування держави та політичної свідомості народу вперше було запропоновано у Нові часи французьким вченим Ш. Л. Монтеск'є, який досліджував географічний детермінізм.

Зв'язок українця з землею пояснює домінування емоційного над раціональним. Більше того, В. Липинський вважав родючу землю і сприятливий клімат не лише благом, а й фактором, що спричинює українську недержавність. Адже такі умови швидко призводили до «дегенерації громадських інстинктів», розвивали лінощі і нездатність до постійного, тривалого і методичного зусилля [3, с. 470].

Вплив геополітичного становища на формування ментальності українців теж неоднозначний. Ним пояснюється надзвичайне прагнення свободи, стихія вільної самодіяльності особистості, природний демократизм. Вони спонукають до утворення різноманітних місцевих форм самореалізації на локально-суспільному та особистісному рівнях, і водночас до анархізму. Так, М. Костомаров характеризує Україну як соціальну спільноту, яка з давніх-давен знати не хотіла «ні царя, ні пана», а Д. Яворницький дає оцінку запорозькому козацтву як хранителю політичних і суспільних ідеалів українського народу, соціального феномена, що слугував «живим провісником свободи», «живим протестом проти насилля і рабства». І. Лисяк-Рудницький розглядав степ не як ворожий і чужий українцеві, а як формоутворювальний чинник українського характеру. Він говорив, що українська людина пограниччя був козак, що в XVI – XVII століттях став репрезентативним типом свого народу.

На думку сучасного дослідника С. Грабовського, тлумачення пограниччя лише на межі хліборобської і кочової цивілізації хоча і є справедливим, але вочевидь недостатнім. Адже Україна виступала як місце зіткнення (і взаємовпливу) західного і східного християнства (з усіма ересями та трансформаціями і першого, і другого), а на додачу – християнства, ісламу й іудаїзму. Україна (з ХУІІІ ст.) виступила місцем перетину традицій, з одного боку європейської цивілізації, заснованої на чільній ролі міст (саме до неї належали українські землі з часів Київської Русі і до держави Богдана Хмельницького) і, з іншого боку, євразійсько-російської цивілізації, в якій чільна роль належала селам і панським маєткам. Цей ряд можна продовжити аж до ХХ ст., коли в 30-і роки Східна Україна виступала пограниччям «диктатури пролетаріату», а Західна – «європейської демократії», та і нині йдеться про роль української держави як «моста» між геополітичними і соціокультурними материками [2, с. 5-6].

І все ж, незважаючи на тривалу історію ґрунтування в Українців психології раба або, як мінімум, «пасивного гвинтика» («моя хата з краю»), низка видатних подій останнього часу засвідчує безсумнівну реорганізацію політичної свідомості, де українець не хоче бути тільки рабом. Мільйони співвітчизників на наших очах обирають шлях свободи. Цей шлях не простий, досить тривалий, з цілою низкою дуже серйозних ризиків. Однак іншого шляху до свободи історія ще не створила.

Література:

1. Горбатенко В.П. Стратегія модернізації суспільства. Україна і світ на зламі тисячоліть: монографія / В. П. Горбатенко/ – К: Вид. центр «Академія», 1999. – 240 с.

2. Грабовський С. Українська людина та українське буття / Грабовський С. // Сучасність. – 1997. – № 3. – С. 116-146
3. Липинський В. Листи до братів-хліборобів про ідею і організацію українського анархізму./ Липинський В. / – Київ-Філадельфія, 1995. – 470 с.
4. Лисяк-Рудницький І. Україна між Сходом і Заходом // Лисяк-Рудницький І. Історичні есе.: В 2 т. – К., 1994. – Т.1.
5. Черный Е.В. Проблемы изучения политической ментальности / Черный Е.В // Проблеми політичної психології та її роль у становленні громадянина Української держави: Матеріали Другої всеукраїнської наукової конференції, 13-14 листопада 1997р. – К., 1997. – С. 11

СЕКЦЈА 25. ЕКОНОМИКА. (ЭКОНОМИЧЕСКИЕ НАУКИ)
ПОД- СЕКЦИЈА 14. Экономика охраны окружающей среды.

Stupen N.

PhD in Economics

Associate Professor of inventory areas
National University "Lviv Polytechnic"

PROMOTION OF ENVIRONMENTALLY SUSTAINABLE RECREATIONAL AREAS DEVELOPMENT

Stimulation is a central function in the system of economic management methods of economic systems development at all structural levels of the modern economy. It is explained by its place in the implementation of economic interests that have manifested to ensure meeting their needs within the historically determined economic relations [1]. In our view, the incentive can be defined as a process of continuous series of interconnected activities aimed at creating conditions for the implementation and coordination of economic interest in all phases of the reproductive process in all structural levels of socio-economic system as with market self-regulation and government regulation.

The most effective instruments of influence not only on the ecologically recreational nature, but also on stimulating the development of regional recreation process are economical methods. Here we refer, above all, fiscal policy levers of which, as far as their competence, promote the development of recreational and tourist complex, and pricing, which are in close interconnection [2; 3].

Promote the process of laying the foundations of sustainable development of recreational areas, ensuring the implementation and coordination of economic interests of the large range of stakeholders, can form an effective economic mechanism of environmental-economic sphere, where there are really inevitable and contradictions of economic interests, which raises the need to address the question of how coordination of these interests. An important element in the economic mechanism of recreational nature management are payments for negative environmental impact. Setting the charges for use of natural resources and harmful effects on the environment has the character of environmental taxation, promoting environmental management optimization and account of the ecological factor in the economy.

We note that operation of this mechanism in the economic activity that does not include the full range of environmental measures primarily aimed at reducing the harmful effects of economic actors on the environment. However, such

payments are not always able to accurately show externalities costs generated as a result of negative impacts on the environment of nature.

In addition to payment for natural resources, it should be noted the great role of the pricing mechanism in the formation of the foundations of sustainable development, especially in areas directly related to the exploitation of natural resources [1]. One of the most important places among the tools of administrative regulation of sustainable development occupy standards and norms.

A key area of improvement of the system to stimulate sustainable development is the impact on the motives of business entities. Motivation from the standpoint of sustainable recreational area is understood as a process of creating the conditions for economic entities territory and their motivation to achieve the goals of sustainable development through the use of the recreational area of incentives and motives [3].

At the same time as the needs of the territory stands need for balanced development of the state recreation area. The needs of the territory in this aspect are social, economic and environmental nature. Territorial interest serves as a customized causes of action to achieve environmentally sustainable development of recreational area through incentives and motives. The motive in terms of environmentally sustainable development of recreational area is an internal catalyst (pulse) of territorial entity, based on the balanced development of recreational area.

Motivation to accept the basic tenets of the concept of sustainable development formed in the process of socialization of the individual by assimilation of the values and norms of morality and ethics, as well as through personal interaction with the environment. At that time the foundations of attitude to the environment are laid as values and value system of the individual is formed. To form the eco-oriented motivation, the character of perceived by the individual norms and values has the greatest value, which give meaning to all of its follow-up, including labor. Stimulation helps to use learned by the individual motivational settings.

References:

1. Корба О.А. Основные направления стимулирования процесса устойчивого развития в современных условиях [Электронный ресурс] / О.А. Корба // Управление экономическими системами: электронный научный журнал. – 2014. – № 6. – Режим доступа: <http://vywww.uecs.ru/>
2. Никоноров С.М. Концепция стратегического развития экотуризма в регионах России: [монография] / С.М. Никоноров. – Германия: LAP LAMBERT Academic Publishing GmbH & Co. KG Heimrich-Böcking-Str. 6-8, 66121, Saarbrücken, Germany, 2012. – 304 с.

3. Гуменюк Ю.П. Передумови розвитку туризму в Україні // Соціально-економічні дослідження в перехідний період. Зб. наук. праць. Вип. 6 (XLIV) НАН України. ІРД – Львів, 2003. – С. 224–228.

ПОД- СЕКЦИЯ 14. Экономика охраны окружающей среды.

A. Vdovychenko

Candidate of Agricultural Sciences

Director of SE “Experimental Facility” Skvyrske”

Institute of Agroecology
and Environmental Management of NAAS

EVALUATION CRITERIA OF COMPETITIVENESS OF ORGANIC AGRICULTURE

The current state of the national economy is characterized by high production of specific resource consumption, resulting in the national economy significant ecological and economic damage. The human pressure on the environment leads to disruption of the integrity of natural systems, the loss of ecological functions. In particular, the use of many hazardous substances in agricultural production has a negative impact on the environment, but because of manufactured products even on human health. This fact gave rise to the early revival of organic agriculture in the last four or five decades. In Ukraine, the revival of Organic Agriculture in contemporary representation started later than in other countries, and therefore the volume of production and its prevalence are still insignificant. At the same time, consumer demand for organic foods is growing rapidly. In addition, interest and manufacturers of these products in entering into new markets is growing.

Important issues toward development of the national organic agriculture are connected with investigation of theoretical and methodological foundations of security and competitiveness evaluation of this industry of the agricultural sector. The industry competitiveness refers to the ability to create increasing value added through more efficient use of inputs, provision of investment attractiveness of business and new markets. Thus among the most important conditions affecting the competitiveness of the industry, are: positioning in the global market (degree of export orientation of production, the share of exports in output and its dynamics); positioning in the domestic market (compared with foreign companies, the share of imports in the market and its dynamics); technological level of the industry, which is reflected in the amount of investment and qualitative characteristics of capacities, as well as the intensity of investment; the concentration on the markets (the presence of large and effective [Symbol] national companies), which is sufficient for successful rivalry with world leaders in their respective industries; availability of raw materials, development of cooperation relations (competitiveness clusters), etc. [1; 2].

Table 1

Criteria for evaluating the competitiveness of organic Agriculture

		Objects		
		Organic products	Operators of the market of organic products	Organic market at the state level
Subjects	Consumers of organic products	Quality, availability, external environmental effects	The absence of middlemen, price	Evaluation side through the structure of consumer spending
	Manufacturer of organic products	Profitability, return, sustainability of sales	Sustainability of Rural Development, standard assessment from the consumer position (remoteness, price, quality, etc.).	Guarantee system of the organic market, development of distribution channels, government support during conversion
	Infrastructure of organic market	Identification of organic products, the reputation of the manufacturer	Diversification of producers, cooperatives deliveries, sales volume, the share of organic products in sales, sustainability of external supplies	The presence of a stable production base, high levels of income and education customers
	State	The population demand for products, social factors (health and availability), diversification of the domestic economy and foreign economic activity	Providing organic production standards and stability after the transitional period, employment growth factor, maintaining quality through compliance with organic standards.	The share of organic food segment in the market, share of domestic producers on the organic products market, diversification of the domestic economy, environmental factors, population health

Source: adapted by [3].

With a view to complex account of the various aspects of competitiveness on the market of organic agriculture products that shows the nodal points of subjects relations and objects on market of goods and services, is to use a matrix model. Analysis of relations between subject and object of competitiveness on the market of organic agriculture products (table. 1) shows that the organic market competitiveness should be assessed taking into account not only purely economic criteria, but also taking into account environmental and social criteria.

The use of the proposed approach allows to approach to the assessment of competitiveness on the market of products of organic agriculture from the standpoint of the modern concept of sustainable development, fundamental principle of which is equality of its economic, environmental and social components, in this case, accordingly, economic, environmental and social criteria of competitiveness.

In general assessment of competitiveness of organic agriculture, taking into account economic, environmental and social criteria in our opinion, will enable as a whole to determine the competitive advantages of a fully formed market of organic agricultural products.

References:

1. Nadia El-Hage Scialabba and Caroline Hattam. Organic agriculture, environment and food security Environment and Natural Resources Series. – № 4 Rome, 2002, 258 p.
2. Кумпилов Б.К. Экологически чистое сельское хозяйство как инновационная ключевая компетенция в системе мер обеспечения конкурентоспособности аграрного сектора / Б.К. Кумпилов, Е.Н. Захарова // Экономический вестник Ростовского государственного университета. – Том 6. – №3. – Часть 2. – 2008. – С. 237–240.
3. Соколова Ж.Е. Теория и практика развития мирового рынка продукции органического сельского хозяйства: [монография] / Ж.Е. Соколова. – М.: ИП Насирдинова В.В., 2012. – 442 с.

ПОД- СЕКЦИЯ 15. Экономика и управление народным хозяйством.

Т.А. Аникеева

магистр направления подготовки
«Землеустройство и кадастры»,
ФГБОУ ВО «Пензенский государственный
университет архитектуры и строительства»,
г. Пенза, Россия

М.С. Акимова

кандидат экономических наук,
доцент кафедры
«Кадастр недвижимости и право»,
ФГБОУ ВО «Пензенский государственный
университет архитектуры и строительства»,
г. Пенза, Россия

НЕЭФФЕКТИВНО ИСПОЛЬЗУЕМЫЕ ЗЕМЛИ ПЕНЗЕНСКОЙ ОБЛАСТИ

Ключевые слова: земельные ресурсы, эффективность системы управления, категории земель.

Keywords: land resources, the effectiveness of the management system, land category.

Вопросам исследования эффективности управления земельными ресурсами на федеральном, региональном и муниципальном уровнях посвящены работы многих ученых. Видное место в изучении этих проблем занимают работы А.А. Варламова, В.Н. Хлыстуна, А.С. Тарасова и др. Так, А.А. Варламов выделяет в качестве основного критерия эффективности системы управления земельными ресурсами «значительное увеличение доходной части федерального, региональных и муниципальных бюджетов за счет операций, связанных с земельными участками и иными объектами недвижимости, контроль за субъектами и объектами земельных отношений при разумной экономии бюджетных средств, направляемых на осуществление функций управления» [3].

Земельный фонд в административных границах Пензенской области по состоянию на 1 января 2015 года составляет 4335,2 тыс. га. Распределение земель области по категориям и их динамика представлена в табл. 1 [2].

Так, из вышеприведенной статистической информации видим, что в ходе осуществления мероприятий по продвижению аграрной и земельной ре-

Таблица 1

Распределение земель Пензенской области по категориям

№	Категории земель	Площадь, тыс. га.					
		2011г.	2012г.	2013г.	2014	2013г к 2011г	2014г. к 2013г
1.	Земли сельскохозяйственного назначения	3074,1	3073,5	3073,3	3072,9	-0,8	-0,4
2.	Земля населенных пунктов	227,7	228,0	228,2	228,2	+0,5	-
3.	Земли промышленности, энергетики, транспорта, связи	42,8	43,1	43,1	43,5	+0,3	+0,4
4.	Земли особо охраняемых территорий и объектов	9,1	9,1	9,1	9,1	-	-
5.	Земли лесного фонда	964,5	964,5	964,5	964,5	-	-
6.	Земли водного фонда	14,8	14,8	14,8	14,8	-	-
7.	Земли запаса	2,2	2,2	2,2	2,2	-	-
Итого земель		4335,2	4335,2	4335,2	4335,2	-	-

форм в течение 2012-2014 годов площадь земель сельскохозяйственного назначения в области уменьшилась на 800 тыс.га, в 2013 еще на 400 га за счет их перевода в земли населенных пунктов, промышленности, транспорта, связи и иного специального назначения. В то же время площади других категорий земель остались неизменными.

Земли сельскохозяйственного назначения относятся к первой категории земель и имеют приоритет над другими категориями, так как одной из важнейших задач любой страны является обеспечение народа продовольствием. Поскольку земля – ограниченный и почти невозобновимый ресурс, рациональное и эффективное её использование на сегодняшний день является острой проблемой государственного масштаба. Развитие сельского хозяйства напрямую зависит от того, насколько правильно будет организовано использование земель. На практике видно, что меры по улучшению ситуации в сельском хозяйстве на сегодняшний день не привели к положительным изменениям. В ходе аграрной и земельной реформ основное внимание было сосредоточено на проблеме собственности на землю, а проблемы эффективности использования земель и на данный момент открыты.

По информации Министерства сельского хозяйства Пензенской области, в Пензенской области площадь неиспользуемых земель сельскохозяйственного назначения составляет 484 тыс. гектаров. В 2013 году было введено в севооборот неиспользуемых земель 88,0 тыс.га.

С помощью этих мер в 2014 году введены в оборот более 83 000 гектаров, которые в следующем году будут засеяны и задействованы в производстве. Так-

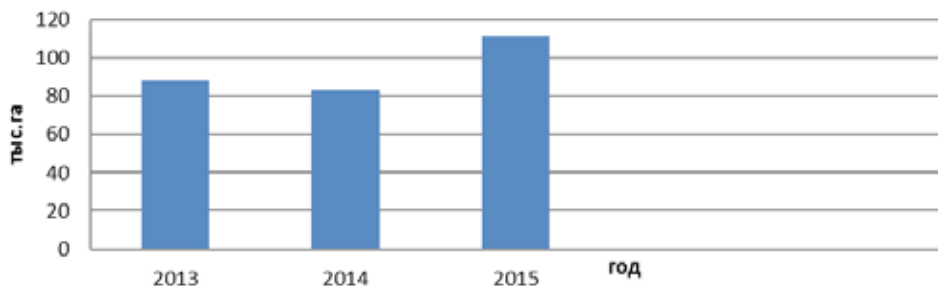

Рисунок 1 – График введения неиспользуемых земель сельскохозяйственного назначения в оборот за период с 2013 по 2015 гг.

же в 2015 году планируется возродить порядка 100 тысяч гектаров. По подсчетам специалистов Минсельхоза, благодаря этим мероприятиям в 2016 году посевные площади в регионе увеличатся примерно на 8% [1].

Неэффективный собственник 20 гектаров земли в Мокшанском районе Пензенской области передаст по законному обязательству паи муниципалитету. Это первый случай, когда решением судебных органов брошенный надел возвращается в районный сельскохозяйственный оборот по назначению.

В судах в настоящее время внушительное количество рассматриваемых актов по изъятию необрабатываемых, заросших сорняками, угодий. Дела об изъятии земель, не используемых по назначению, касаются ряда муниципалитетов Пензенской области. Это в основном участки в Пензенском, Городищенском, Бессоновском районах.

Как сообщает Правительство Пензенской области, Иван Белозерцев поручил разобраться с неиспользуемыми участками земли. Как пояснил Губернатор в своей речи на агрономическом форуме, нужно раздать всем желающим земельные участки, которые не находятся в личном владении и не используются. Любая организация, крупное хозяйство, фермы, фермеры, люди могут взять в аренду за минимальную плату и просто за налог [4].

За 2015 год засеяно 1 миллион 300 тысяч гектаров земли. 111,4 тысячи гектар новых земель было введено в оборот. Они дали урожая на сумму 3,5 миллиарда рублей. В 2016 и 2017 году планируется ввести в оборот все неиспользуемые земли. Это позволит принести дополнительный доход в размере 10 миллиардов рублей.

Проанализировав данные о состоянии земель и отчеты Правительства Пензенской области можно сделать вывод о том, что с течением времени видно сокращение неиспользуемых земель сельскохозяйственного назначения. Это в основном достигается за счет принятия мер ужесточения ответственности собственников таких земель.

Литература:

1. Доклад о состоянии и использовании земель сельскохозяйственного назначения / Министерство сельского хозяйства Российской Федерации. – М., 2012. – 225 с.
2. Доклад о состоянии и использовании земель в Пензенской области / Управление федеральной службы государственной регистрации, кадастра и картографии по Пензенской области. – Пенза, 2015.
3. Подходы к определению критериев и показателей оценки эффективности управления земельными ресурсами сельских поселений / Ломакин, Иванова // Экономика сельскохозяйственных и перерабатывающих предприятий. – 2013.— №12.— С. 33-36
4. <http://pnz.gks.ru>. [Дата обращения: 07.07.2016]

ПОД- СЕКЦИЯ 15. Экономика и управление народным хозяйством.

Королева Наталия Вадимовна

к.э.н.

Левченко Александр Сергеевич

к.э.н., доцент кафедры экономики

и организации производства

Белгородский государственный

технологический университет

им. В.Г. Шухова

г. Белгород, Россия

ФИЛАНТРОПИЯ В США: АЛЬТРУИЗМ ИЛИ ЭКОНОМИЧЕСКИЙ РАСЧЕТ

Ключевые слова: филантропия, благотворительность, налоговые льготы, мотивация

Keywords: philanthropy, charity, tax incentives, motivation

В западных странах накоплен значительный опыт стимулирования финансовых магнатов к занятию филантропической деятельностью. Среди мотивирующих факторов в качестве наиболее действенных проявляют себя налоговые рычаги. В этом отношении европейские государства отстают от таких стран как США и Канада, где фискальные стимулы отличаются большим разнообразием, гибкостью и эффективностью. В этой связи не вызывает удивления тот факт, что Соединенные Штаты имеют длительную традицию филантропии и в течение многих десятилетий занимают первое место в мире по объему пожертвований. Согласно официальным данным, американцы направили на благотворительные цели 300 млрд. долл. в 2012 году, или 2% ВВП, из которых приблизительно три четверти поступили от индивидуальных доноров [1]. Законодательные нормы, регулирующие благотворительные взносы, появились в Налоговом Кодексе 1917 года одними из первых. Почти столетняя история существования налоговых льгот для меценатства объясняется тем, что субсидирование стимулов обходится государству дешевле, чем выгоды от благотворительных вливаний. Тем не менее, в периоды сокращения бюджетных расходов, снижения темпов производства и всеобщего аскетизма, потребность в благотворительных социальных услугах становится еще более ощутимой. Объемы налоговых вычетов на благотворительные цели стоят федеральному бюджету

40 млрд. долл. в год, что делает эти льготы привлекательным объектом для сторонников их отмены. Согласно результатам исследования “The Chronicle of Philanthropy”, среднее домашнее хозяйство в США направляет на благотворительные цели 4,7% располагаемого дохода [2]. Значение показателя значительно дифференцировано по штатам – от 2,5% в Новом Гемпшире до 10,6% в Юте. В то же время, по данным того же источника, наиболее богатые индивиды не принадлежат к самым щедрым – максимальную часть дохода, вопреки экономическим соображениям, жертвуют домохозяйства с более низкими доходами, хотя для них налоговые стимулы менее выгодны. Так, если предельная ставка налога для физлица составляет 25%, то каждый доллар пожертвований будет стоить 75 центов за счет налоговых льгот, предоставляемых согласно индивидуальным пенсионным программам (IRS). Однако если предельная ставка налога составляет 39,6%, то каждый доллар, направленный на благотворительность, будет стоить только 60,4 цента. По мнению некоторых исследователей (см. Кордес Дж. [3]), в США назрела необходимость пересмотреть благотворительные налоговые стимулы в части сглаживания диспропорций их предоставления в зависимости от размера дохода доноров. Несмотря на распространенное мнение, что благотворительностью движет альтруизм, филантропию как благотворительность в крупных объемах вызывают к жизни щедрые налоговые льготы [4]. По результатам национального репрезентативного опроса, проведенного некоммерческой организацией United Way, 62% респондентов примут решение значительно уменьшить (на 25% и более) благотворительные пожертвования в случае ослабления или ликвидации налоговых стимулов [5]. В целом позиция американского общества в данном вопросе мало изменилась в течение последнего столетия. Ее суть ясно выразил один из наиболее успешных британских бизнесменов и политиков XIX века Сесил Дж. Родс: «Чистая филантропия очень хороша, но филантропия плюс пять процентов годовых – еще лучше» [6].

Таким образом, опыт США свидетельствует о том, что фискальные рычаги являются действенным способом активизации благотворительной деятельности физических и юридических лиц. Выгоды общества от филантропии значительно превышают расходы федерального бюджета на налоговые вычеты. Эффективность государственных субсидий благотворительной деятельности составляет 750%, т.е. каждый доллар недополученных налогов позволяет привлечь 7,5 долларов пожертвований. Опыт США может быть полезен для стран СНГ и Восточной Европы в части формирования благоприятных условий для развития «третьего сектора».

Литература

1. Philanthropy: Selfless or Tax-Incentivized? [Электронный ресурс] / Hippo Reads: Real World Issues, Academic Insights. – Режим доступа: <http://read.hipporeads.com/philanthropy-selfless-or-tax-incentivized> (Дата обращения: 29.08.16).
2. Wealthiest Don't Rate High on Giving Measure? [Электронный ресурс] / Ben Gose // The Chronicle of Philanthropy. – Режим доступа: <https://www.philanthropy.com/article/America-s-Geographic-Giving/156259> (Дата обращения: 29.08.16)
3. Re-Thinking the Deduction For Charitable Contributions: Evaluating the Effects of Deficit-Reduction Proposals [Электронный ресурс] / Joseph J. Cordes. – Режим доступа: <http://www.ntanet.org/NTJ/64/4/ntj-v64n04p1001-24-thinking-deduction-for-charitable.pdf> (Дата обращения: 29.08.16).
4. Овчарова Н.В. Риски применения краудфандинга как способа финансирования и внедрения инноваций / Овчарова Н.В. // Вестник БГТУ им. В.Г. Шухова. 2016, №2. С. 214 – 216.
5. Americans Agree: Charitable Tax Deduction Vital to Nonprofits [Электронный ресурс] / United Way. Режим доступа: <http://www.unitedway.org/the-latest/press/americans-agree-charitable-tax-deduction-vital-to-nonprofits> (Дата обращения: 29.08.16).
6. Naylor, R. T. Canada in the European Age, 1453-1919 / R.T. Naylor; 2nd ed. McGill Queen's University Press, 2006. – 648 p., p. 33.

SEKCJA 26. PRAWOZNAWSTWO. (ЮРИДИЧЕСКИЕ НАУКИ)
ПОД- СЕКЦИЯ 10. Информационное право.

Німко О.Б.

доцент, кандидат юридичних наук,
Житомирський національний
агроекологічний університет,
місто Житомир, Україна

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЕЛЕКТРОННОЇ КОМЕРЦІЇ В УКРАЇНІ

Ключові слова: електронна комерція, електронна торгівля, електронний правочин

Key words: e-commerce, e-commerce, electronic transaction.

Актуальність даної теми зумовлена тим, що одним з основних напрямів державної політики на даному етапі розвитку українського суспільства є реалізація прав громадян, що знайшло закріплення у Конституції України та інших нормативно – правових актах [1, с.5].

Питання впровадження, регламентації та розвитку інтернет-торгівлю в умовах сьогодення набуває важливого значення через прискорення процесів концентрації торговельних об'єктів; розвиток і впровадження нових технологій, моделей застосування Інтернету в діяльності торговельних підприємств; динамічність ринку в різних його сегментах; посилення конкуренції з боку іноземних суб'єктів; модифікацію форм і видів конкурентної боротьби, зокрема активізацію інтернет-маркетингової діяльності торговельних підприємств [2, с.20].

Органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених цією Конституцією межах і відповідно до законів України (ч. 2 ст. 6 Конституції України) [3, 97].

Статтею 19 Конституції України встановлено, що органи державної влади, органи місцевого самоврядування повинні діяти в лише на підставі в межах повноважень та у спосіб, що передбачений Конституцією та законами України [4, 294].

Правове регулювання інтернет-торгівлі в Україні перебуває у процесі становлення.

Господарський кодекс України, як основний комплексний нормативний акт у сфері господарювання, не врегулював сьогоденних спрямувань застосування інформаційно-телекомунікаційних технологій у торговельній діяльності.

Цивільний кодекс України, що набув чинності 01 січня 2004 року, містить єдину статтю 207, яка у найбільш загальному вигляді закріплює потенційну можливість укладання договорів через мережі [5, с.8]. Так, у цій статті йдеться про те, що у випадку відображення волі сторін за допомогою електронного, телетайпного або іншого технічного засобу зв'язку, фіксації змісту договору в електронних документах, правочин вважається вчиненим у письмовій формі.

Також передбачена можливість використання під час укладання правочинів електронного підпису у випадках, встановлених законом, іншими актами цивільного законодавства.

При впровадженні в Україні електронних сервісів оптимальним варіантом для ідентифікації клієнтів може являтися банківська ідентифікація. У Україні запустили пілотний проект універсальної електронної ідентифікації громадян через банківські дані. Проект вирішуватиме питання верифікації користувача через Інтернет для надання довідок, дозвільних та інших документів в електронному вигляді. Суть технології проста: банки країни [6, с.15].

Правове регулювання відносин, пов'язаних із використанням електронних документів, та відносин, пов'язаних із використанням електронного підпису, також перебуває у стадії становлення. Правовою підставою використання електронних документів та електронних підписів в Україні є такі нормативні акти, як: Закон України "Про обов'язковий примірник документів" від 09 квітня 1999 р.; Закон України "Про платіжні системи та переказ грошей в Україні" від 05 квітня 2001 р.; Закон України "Про електронний документ та електронний документообіг" від 22 травня 2003 р.; Закон України "Про електронний цифровий підпис" від 22 травня 2003 р.

Без сумніву, велике значення має прийняття Верховною Радою України 03 вересня 2015 року Закону "Про електронну комерцію".

Цей закон врегулював визначення термінів «електронна комерція», «електронна торгівля», «електронний правочин» та «інтернет-магазин».

Законом виокремлений правовий статус продавця (виконавця, поставальника) товарів, робіт, послуг в електронній комерції.

Статтю 7 вказаного закону визначено, що продавець (виконавець, поставальник) товарів, робіт, послуг в електронній комерції під час своєї діяльності зобов'язаний забезпечити прямий, простий, стабільний доступ інших учасників відносин у сфері електронної комерції до такої інформації:

– повне найменування юридичної особи або прізвище, ім'я, по батькові фізичної особи – підприємця;

- місцезнаходження юридичної особи або місце реєстрації та місце фактичного проживання фізичної особи – підприємця;
- адреса електронної пошти та/або адреса інтернет-магазину;
- ідентифікаційний код для юридичної особи або реєстраційний номер облікової картки платника податків для фізичної особи – підприємця;
- відомості про ліцензію, якщо господарська діяльність підлягає ліцензуванню;
- щодо включення податків у розрахунок вартості товару, роботи, послуги та, у разі доставки товару, – інформація про вартість доставки;
- інші відомості, що відповідно до законодавства підлягають оприлюдненню.

Важливим є зауваження у законі, що покупець (замовник, споживач) товарів, робіт, послуг у сфері електронної комерції за обсягом своїх прав та обов'язків прирівнюється до споживача у разі укладення договору поза торговельними або офісними приміщеннями та у разі укладення договору на відстані відповідно до Закону України “Про захист прав споживачів”.

Електронний договір, крім визначених Цивільним кодексом України істотних умов для відповідного виду договору, може містити інформацію про:

- технологію (порядок) укладення договору;
- порядок створення та накладання електронних підписів сторонами договору;
- можливість та порядок внесення змін до умов договору;
- спосіб та порядок прийняття пропозиції укласти електронний договір (акцепту);
- порядок обміну електронними повідомленнями та інформацією між сторонами під час виконання ними своїх зобов'язань;
- технічні засоби ідентифікації сторони;
- порядок внесення змін до помилково відправленого прийняття пропозиції укласти електронний договір (акцепту);
- посилення на умови, що включаються до договору, шляхом перенаправлення (відсилання) до іншого електронного документа і порядок доступу до такого документа;
- спосіб зберігання та пред'явлення електронних документів, повідомлень, іншої інформації в електронній формі та умови доступу до них;
- умови виготовлення та отримання паперових копій електронних документів;

– можливість вибору мови, що використовується під час укладення та виконання договору;

– інші відомості.

Електронний договір укладається шляхом пропозиції його укласти (оферти) однією стороною та її прийняття (акцепту) другою стороною.

Електронний договір вважається укладеним з моменту одержання особою, яка направила пропозицію укласти такий договір, відповіді про прийняття цієї пропозиції [7].

Бурхливий розвиток процесів інформатизації суспільства спричинив появу нових суспільних відносин в сфері господарювання, які охоплюються поняттям “електронна комерція”. Важливою рисою цих відносин є те, що їх учасники наділені взаємними правами і обов’язками, а також мають власні потреби та інтереси, що реалізуються за допомогою інформаційної системи загального доступу – Інтернет [8, с.192].

Список використаних джерел:

1. Німко, О.Б. Державне регулювання забезпечення соціальним житлом: правові та організаційні засади / О.Б. Німко // Техника и технология. Современные тенденции в науке и образовании / Inżynieria i technologia. Współczesne tendencje w nauce i edukacji. (29.01.2013 – 31.01.2013) – Kraków: – 2013. – С. 5-8.
2. Дубовик Т.В. Інтернет-торгівля в Україні / Т.В. Дубовик // Вісник КНТЕУ. –2013 – № 1 (87). – С. 20-29.
3. Німко О.Б. Проблемні питання законодавства, що регулює встановлення внесків загальнообов’язкового державного соціального пенсійного страхування фізичними особами – суб’єктами підприємницької діяльності, які обрали особливий спосіб оподаткування / О.Б. Німко // Наукові праці Національного авіаційного університету. Серія: Юридичний вісник «Повітряне і космічне право». – № 4 (17). – 2010. – С. 97 – 101.
4. Німко О.Б. Правові засади державного регулювання здійснення оціночної діяльності для цілей оподаткування / О.Б. Німко // Ученые записки Таврического национального университета им. В. И. Вернадского. Научный журнал. Серія: Юридические науки. – №4. – Симферополь, 2012. – С. 292 – 295.
5. Чучковська А.В. Ч 11 Правове регулювання електронної комерції в Україні. Навчальний посібник. – К.: Центр учбової літератури, 2007. – 224 с.
6. Онищенко, Ю.М. Механізми безпеки електронних сервісів / Ю.М. Онищенко, І.В. Кобзев, М.В. Мордвинцев // Техника и технология. Современные тенденции в науке и образовании / Inżynieria i technologia.

Współczesne tendencje w nauce i edukacji. (30.01.2016 – 31.01.2016) – Warszawa: – 2016. – С. 10-15.

7. Закон України “Про електрону комерцію” [Електронний ресурс] Сайт Офіційний портал ВРУ – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/675-19>
8. Правове регулювання електронної комерції в Україні / І. О. Трубін // Науковий вісник Національної академії державної податкової служби України (економіка. право). – 2007. – № 2. – С. 192–198.
9. Стороженко О.М. Інтелектуальна власність: навч. посіб. /О.М. Стороженко, О.Б. Німко – К.: Плеяди, 2010. – 63 с.

ПОД- СЕКЦИЯ 17. Международное публичное право.

Рахимова Юлия Игоревна

Студент 3 курса

юридического факультета

Башкирского государственного университета,

Г. Стерлитамак,

Республика Башкортостан

Научный руководитель:

Ст.преподаватель

кафедры конституционного

и муниципального права

Ишмухаметов Алик Хаметович

СТАНОВЛЕНИЕ МЕЖДУНАРОДНОГО ПРАВА

***Аннотация:** вопросы возникновения и периодизации международного права до сих пор остаются дискуссионными. Определение момента возникновения международных отношений в их классическом понимании является ключевым для датировки возникновения международного права как системы их регулирования.*

***Abstract:** questions of emergence and a periodization of international law still remain debatable. Definition of the moment of emergence of the international relations in their classical understanding is key for dating of emergence of international law as systems of their regulation.*

Ключевые слова: международное право, периодизация, международные отношения

Keywords: international law, periodization, international relations.

История становления международного права выступает частью исторического развития общества. Однако при этом, мнения ученых по вопросу о времени возникновения международного права и его периодизации значительно различаются.

Например, по мнению В.П. Даневского международное право зарождается только в Средние века. Древность дала для истории международного права только отрицательные результаты, поэтому в периодизацию она не входит. Возникновение и развитие международного права включала следующие периоды:

- с конца V по XVII в. – период Средних веков до Вестфальского конгресса 1648 г.;
- от Вестфальского конгресса 1648 г. до Французской революции 1789г.;
- от Французской революции 1789 г. до Венского конгресса 1814 – 1815гг.;
- от Венского конгресса 1814 – 1815 гг. до Парижского конгресса 1856г.;
- от Парижского конгресса 1856 г. до Берлинского конгресса 1878 г., Берлинской (Африканской) конференции 1884 – 1885 гг.[2, с. 303]

Другая периодизация предлагается Г. Греве и выглядит следующим образом: испанский период (1494 – 1648 гг.); французский период (1648 – 1815 гг.); британский период (1815 – 1919 гг.); период англо-американской мировой гегемонии (1919 – 1944 гг.); период американо-советского соперничества[3, с. 33].

Международные отношения как объект международного права древности в целом, исходя из существующих научных теорий, можно разделить на догосударственные и межгосударственные отношения, принимая за точку отсчета момент возникновения древних государств. Правда, и это деление будет носить условный характер, поскольку в некоторых регионах на протяжении нескольких веков сосуществовали государства, догосударственные общественные образования, протогосударства, ранние государства, вожества и даже племена и семейные кланы[1, с. 38].

Международные отношения возникли и существовали уже в период, когда еще не сложились государства. Отношения между образованиями негосударственного или догосударственного типа были достаточно развиты и охватывали собой практически все направления и особенности функционирования международных отношений следующих эпох и требовали уже в то время создания соответствующих норм и принципов правового характера для их урегулирования. Период международного права Древнего мира заканчивается с падением Западной Римской империи в 476 г. н. э. [4, с. 60].

Несколько столетий занял переход от международного права периода Античности к международному праву Средних веков. Отличительной чертой становления международного права в Средние века выступают вопросы правового режима иностранных граждан, правового режима открытого моря, формирования понятий исторических морей и заливов, территориального моря, правового режима пленных. Все это сыграло важную роль в развитии принципов и норм международного права будущих веков.

В XVII веке в хронологическом порядке формируется классическое международное право, после Вестфальского конгресса 1648 г., который подвел итоги Тридцатилетней войны между европейскими государствами. Был заложен фундамент классического международного права, регламентирующего отношениянеподвластности государств. Классическое международное право – это суверенитет, равноправие и полновластие государств на своей территории[5, с. 58].

Война как средство разрешения споров выступаларегулярной функцией государств. И при этом окончание войн непосредственным образом оказывало влияние на прогресс в развитии международного права.Как правило, итоги войны подводились, на международных конгрессах и конференциях (Вестфальский конгресс 1648 г., Венский конгресс 1815 г., Парижский конгресс 1856 г., Парижская мирная конференция 1919 – 1920 гг., Ялтинская и Потсдамская конференции 1945 г.).

После Первой мировой войны создается универсальная международная межправительственная организация – Лига Наций и подписан ее Статут (вступил в силу 10 января 1920 г.).В Статуте были закреплены государств не прибегать к войне, разрешать споры мирными средствами, установить господство справедливости и добросовестно соблюдать все налагаемые договорами обязательства.

Следующий этап становления международного права связан с созданием Организации Объединенных Наций. ООН формировалась с учетом накопленного опыта. Как и Лига Наций после Первой мировой войны, она образовалась из военной коалиции. Об этом свидетельствует существующая до сих пор, но устаревшая оговорка о вражеских государствах в ст. ст. 53 и 107 Устава ООН. К огромным достижениям ООН относится запрещение применения силы, которое сегодня считается не только договорной уставной обязанностью, но и обязательной нормой общего международного права. Применение военной силы более не воспринимается как допустимое средство разрешения международных конфликтов. И с этого времени классическое международное право как право войны и мира переросло в современное международное право, или право мира и сотрудничества.

Несмотря на все недостатки, нарушения и кризисы, международный правопорядок не оспаривается по своей сути. Он постоянно подвергается вызовам и нарушениям, но он действует. Он переживает поражения, но продолжает развиваться. Универсализация и кодификация международного права отмечены успехами именно в последние десятилетия, хотя его исполнение остается несовершенным. Международный правопорядок является конкрет-

ной конструкции. В историческом и культурном плане он основан на суверенном равенстве государств, даже если возрастающее принуждение к сотрудничеству ведет к относительности суверенитета отдельных государств.

Итак, если обобщить все высказывания о том, когда возникло международное право, то периодизация международного права может быть представлена следующим образом:

1. От 4 тыс. до н.э. до 476 г. н.э. – период «предыстории международного права».
2. От 476 г. н.э. (падение Римской империи) до 1648 г. (Вестфальский конгресс). Данный период называют международным правом Средних веков.
3. От 1648 до 1919 г. – период классического международного права.
4. От 1919 до 1945 г. – период перехода от классического международного права к современному, или период перехода от Статута Лиги Наций к Уставу ООН.
5. Период современного международного права. Его называют «право Устава ООН».

Список литературы:

1. Баскин Ю.А., Фельдман Д.И. История международного права. М.: Международ. отношения, 1990. 205 с..
2. Казанский П. Даневский В.П. Пособие к изучению истории и системы международного права. Вып. 1 и 2. Харьков, 1892 // Юридический вестник. Издание Московского Юридического Общества. М.: Тип. А.И. Мамонтова и Ко, 1892. № 10. С. 303-306.
3. Курс международного права: В 7 т. / Отв. ред. Р.А. Мюллерсон, Г.И. Тункин. М., 1989. Т. 1: Понятие, предмет и система международного права. 360 с.
4. Лукашук И.И. Международное право. Общая часть: Учебник для вузов. Москва: Издательство БЕК, 1997. 384 с.
5. Хрестоматия по истории международных отношений в новое время (1870-1900 гг.) / Сост. Т. В. Алентьева. Курск: КГУ, 2011. 120 с.

ПОД- СЕКЦИЯ 30. Теория и история государства и права.

Berdegulova L.A.

lecturer,

The candidate of Law Science,

Sterlitamak Branch of

Bashkir State University,

Sterlitamak, Russia

HUMAN RIGHTS IN THE QUASISTATE

Keywords: unrecognized states, the international recognition, self-determination, the parent state, the sovereignty.

Protection status and protection of human rights in the quasi-public education remains an urgent problem.

Analyzing the situation in the state, not having international recognition, it is necessary to take into account the specificity of human rights at the international level.

Will the lack of a legitimate status of an obstacle to access to the courts international level, such as the European Court of Human Rights.

Position on this issue has developed in the international judicial system (the United Nations International Court of Justice, the European Court of Human Rights), and its content is reduced to the postulated position on the validity of certain legal acts of the quasi-state (primarily relating to human rights), regardless of the degree of legitimacy of such tumors. Ensure the production of this thesis can be typologically similar examples on Namibia and Cyprus.

In the first case, held advisory opinion of the International Court of Justice “about the legal consequences of continued, despite Security Council resolution 276 (1970), South Africa’s presence in Namibia,” explains: “The non-recognition (the sovereignty of South Africa over Namibia territory) should not result in depriving the Namibian population any benefits were derived from the international cooperation. In particular, the illegitimacy and invalidity of South Africa’s government acts on behalf of or concerning Namibia [...] can not apply to acts such as the registration of births, deaths and marriages. “

A similar point of view expressed by the European Court of Human Rights in the “Cyprus against Turkey” dated 10.05.2001, stated that “The advisory opinion of the International Court of Justice, which is understood in conjunction with the presentations and explanations of some of the members of the court, clearly shows

that in situations similar to those given in the present case, the obligation to ignore, disregard of existing de facto authorities and institutions is far from absolute. To live in this area people life goes on. And this life to do more bearable and tolerable, it should be protected from the government de facto, including their courts, and that – in the interests of the inhabitants of the territory covered by the said authorities, related to the above, can not simply be ignored by third countries or international organizations especially vessels including these. To think otherwise would be to deprive all living on this territory people of all their rights whenever they are discussed in the international context, this would mean depriving them of even a minimum level of rights which they are entitled. “

Even earlier, in 1996. It was the case “Loizidou against Turkey”, on which the European Court of Human Rights decided the question of the validity and legality of legal acts of Northern Cyprus, which is also a quasi-state. As a result, the international arbitrator concluded: “International law recognizes the legitimacy of certain legal arrangements and actions (unrecognized entity), such as registration of births, deaths and marriages, the effects of which can be ignored only to the detriment of the inhabitants of a territory.”

The above examples represent a clear strategy of the international community in respect of quasi-state formations, and their legal acts, which is reduced to non-recognition of legal acts of illegitimate entities, with the exception of acts concerning human rights, representing the highest value. In this direction builds its position and the Russian Federation in respect of quasi-states, which is confirmed in the case of the Pridnestrovian Moldavian Republic and Nagorno-Karabakh, for which the Russian Federation recognizes the legitimacy of civil status and other acts related to the legal status of human acts.

N. Narochnitskaya in the report, “Kosovo and human rights: lessons for Russia” indicates that the “wrong to say about the right of nations to self-determination”, because often it is mentioned in the context of separation from the mainland.

Exercise their right to self-determination, it is assumed that the human rights violations in a quasi-state should be less. Violations of the rights of national minorities in the parent state is the main leitmotif of the actual secession. National Concept quasi boils down to the idea of the impossibility of further co-existence in view of the widespread infringement of the rights of citizens, not representatives of the titular nation. Such was the general cause of the secession of Abkhazia and South Ossetia from Georgia, the Transnistrian republic of Moldova, Kosovo from Serbia, DNR and LC of Ukraine, Namibia from South Africa.

It would be logical to assume that the situation in the field of human rights protection in the quasi-public entities, after separation from the issuing state should

change dramatically. However, not all countries with uncertain political and legal status recorded this fact (fracture).

References:

1. J.J. Rousseau. Selected Works. In three volumes. V.1. – M State. publishing house painter. lit-ry, 1961. – S.502.
2. Most current political encyclopedia. — M.: Eksmo. A. V. Belyakov, O. A. Matvejčev. 2009 // http://greater_political.academic.ru/38/

